

de optraadte, var det paa Komiteens Vegne. At Komiteen har rystet dem af sig bag- efter, at Komiteen fornægter dem, er en Sag, som ikke vedkommer mig; men jeg har ikke kunnet tro, at to Mænd med det Navn og af den sociale Stilling, de ind- tager, vilde optræde paa den Maade, hvis de virkelig stod uden Fuldmagt og uden Berettigelse til at optræde paa Indsamlernes Vegne; og de sidder, saa vidt jeg ved, endnu i Komiteen.

Det ærede Medlem nævnede „Riget“ som et Blad, der havde en Meddelelse om, at der var sket en Henvendelse til mig. Det forekommer mig, at efter at Sagen var kommet frem, var det ikke saa urimeligt, at den ogsaa blev drøftet offentligt i Pres- sen. Men naar det ærede Medlem føjede til, at „Riget“ var Regeringens officielle Organ, ved jeg ikke, hvorfra det ærede Medlem har sin Berettigelse til at bruge det Ud- tryk. Jeg kender ikke noget til det, jeg har ikke Aktier i „Riget“, det er et Blad, som er fuldstændig uafhængigt af Rege- ringen, et selvstændigt Organ, som jeg ikke bærer Ansvar for, og jeg maa derfor bede det ærede Medlem om ikke i Frem- tiden at kalde det Ministeriets officielle Organ.

Holger Petersen: Jeg erkender, at det er en Fejl, at jeg har brugt Udtryk- ket „officielt Organ“; men det faktiske var, at „Riget“ bragte Meddelelser, som det kun kunde have fra den højtærede Minister.

Ordføreren (Bramsen): Jeg vil kun føje nogle faa Ord til som Afslutning, antager jeg, paa den Diskussion, som vi nu har overværet. Jeg har med Glæde bemærket, at det har været en kærkom- men Anledning for den højtærede Kon- seilspræsident og Forsvarsminister til at komme frem med en Redegørelse om alt, hvad der er foregaaet i denne Sag, og jeg kan ogsaa kun være tilfreds, for saa vidt jeg har skelnet mellem den første Indsamling i den snævrere Kreds, som der oprindeligt ikke var nogen Ko- mité for, og saa den store Landsind- samling, idet det aabenbart ogsaa er den højtærede Ministers Mening, at han gør en Forskel i saa Henseende. Der- næst er der fra det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) frem- kommet en Forsikring om, at han var vidende om, at der ikke kunde være Tale om nogen politisk, endside parti- politisk Bagtanke hos de Folk, som interesserede sig for den første Opgave,

men det er paa den anden Side her ved denne Forhandling blevet oplyst, at der er brugt en Fremgangsmaade fra nogle Mænds Side for at naa det Maal, de havde sat sig, som der kunde rejses berettigede Indvendinger imod fra den højtærede Konseilspræsidents Side. Saa bliver Spørgsmaalet: Hvor megen Vægt skal man lægge og bør der lægges i denne Sag paa denne formelle Side af Spørgsmaa- let i Forhold til Spørgsmaalets Realitet? Og jeg kunde tænke mig, at den højt- ærede Minister i denne Henseende og ogsaa i Henseende til de ham tilføjede personlige Krænkelser ved visse Udtalel- ser fra den ene og den anden Side kunde sige: Dette vejer ikke meget for mig i Forhold til den Opgave, som man har stillet sig, Realiteten, og til det høje Em- bede, jeg beklæder for at kunne fremme Landets Forsvar. Jeg tror derefter at kunne sige, at vi nu kunde slutte denne Sag, som jeg ikke tænker mig, det kunde være meget nyttigt, at der tales over- ordentlig meget om; det er Handlinger, det gælder, forekommer det mig. Vi bærer jo alle Sagen i vore Hjerter, og vi tænker altid paa den, men det er maaske bedst, at der ikke tales for meget om den; deri giver jeg den højtærede Konseilspræsident Ret. Jeg tror imidler- tid ikke, at det for nogen eller noget vil være til Skade, at vi har haft denne Ud- veksling af Tanker og Meninger. Og i Haab om, at dette senere maa bekræfte sig, vil jeg slutte. Jeg haaber altsaa, at det Tilfælde ikke maa indtræffe, at vi kom for sent med de Foranstalt- ninger, som skal sikre os mod et Over- fald. Andet har jeg ikke tænkt paa; alle mine Tanker har været henvendt kun paa dette, at man i vore Dage i Løbet af ganske kort Tid, ja, i Løbet af Timer kunde blive Genstand for et Overfald. Jeg tænker derved ikke paa noget som helst bestemt Sted, hvorfra Faren kunde komme; vi staar ens overfor alle, men vi er til alle Sider omgivne af Naboer, der med Lethed over Havet kan komme til vort Land. Jeg haaber, som sagt, at vi ikke skal komme i det Tilfælde, at vi maa sige, at der er forsømt noget, mens Tid var, og jeg stoler paa, at det er en Tanke, som bestandig ligger den højtærede Forsvars- minister meget paa Sinde.

Konseilspræsidenten og Forsvars- ministeren (Klaus Berntsen): Maa jeg til Slutning gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører (Bramsen). Jeg skal